Quelle: https://manuscripta.at/?ID=7271
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png"> <img src="https://manuscripta.at/styles/BMKOES_Logo.svg" height="48"> <img src="https://manuscripta.at/styles/EUnion_POS1.jpg">

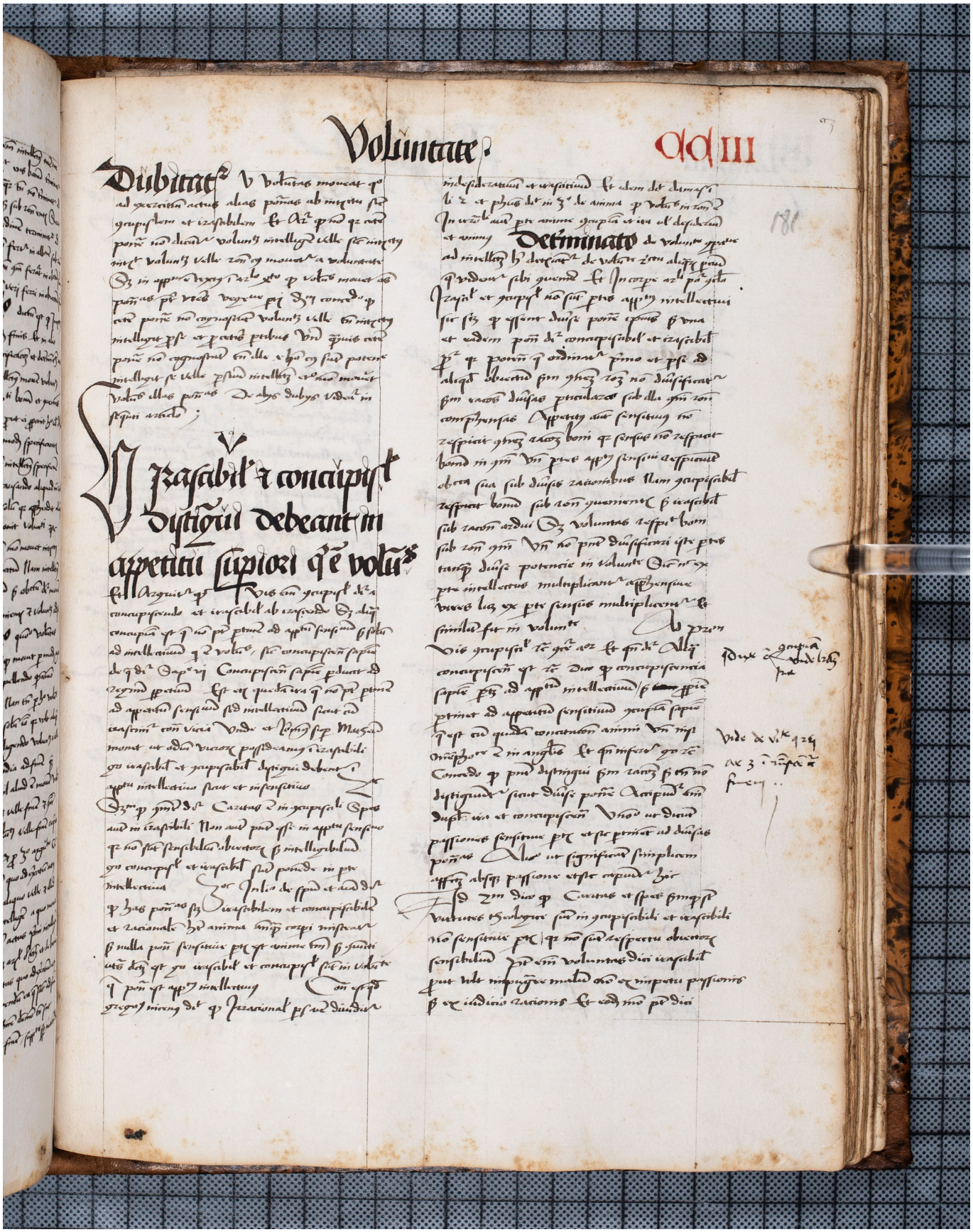

Voluntate. CCIII

181

Determinatio de voluntate quare ad intellectum hominis deseruit de voluntate tamen aliqui putant quod videntur sibi quemadmodum et in corpore aliquis potest gustare et tangere non sunt plures appetitus intellectivi sed sit quod idem potest operari diversis potentiis quod una et eadem potentia deserviebat et exercebat et eadem potentia deserviebat et exercebat quod potentia quod ordinatur primo et per se ad aliquid obiectum finem quamvis non diversificentur finem eadem diversas praedicatas sub illa ratione comprehensas. Appetitus autem sensitivus non respicit quamvis bonum quod sensus non respicit bonum in quo non per appetitum sensitivum respicitur obiectum sua sub diversis rationibus illam comprehendit respicit bonum sub ratione quaerendi et exercebat sub ratione aliquid. Quia voluntas respicit bonum sub ratione finis non propter diversitatem ipsarum potentiarum in voluntate quia non ex parte intellectus multiplicantur accidentia vacua nisi ex parte sensus multiplicantur et similiter fit in voluntate.

Ad primum dicendum quod ratione generationis et quod dicit Aristoteles conceptionem quod non dicit quod conceptionem sapientiae per ad appetitum intellectivum et appetitum primum ad appetitum sensitivum quamvis sapientia est ad quaedam contemplationem animi non nisi dicitur et in angelis et quod inferius quod non Consequens quod propter distinguit finem rationis et non distinguitur sicut diversis potentiis. Quapropter non dicunt ut dicunt passiones sensitivae per se primae ad diversas potentias. Alii ut significant simpliciter affectus absque passione et sine aliquid. Sed Ad secundum dicit quod Cuius et sicut principium vivendi Herodotus sed in concupiscibili et irascibili non sensitive per quod non sed respectu obiectorum sensibilium sed cum voluntas dicit irascibilem quae vult impugnare malum ordo et impetus passionis et ex iudicio rationis et ordo non per dicit

Vide de vita 424 ac 3 ... fuerunt ..

Irascibile et concupiscibile distinguuntur debeant in appetitu superiori quae voluntas

Sed arguitur quod vis concupiscibilis et irascibilis concupiscendi et irascibilis ab irascendo. Dicit aliquis concupiscibilis quod non pertinet ad appetitum sensitivum quod solum ad intellectivum quod voluntas sed concupiscentia sapientiae de quod dicit Concupiscentia sapientiae ducit ad regnum aeternum. Est et quaedam res quae non pertinet ad appetitum sensitivum sed intellectivum sicut ad exercitium contemplationis vitae et laboris sicut Musica monet ut addiscant vacare possidentium et irascibilis quo irascibilis et concupiscibilis distinguuntur debent appetitu intellectivum sicut et insensitivum.

Dicendum quod Causam in concupiscibili quam aut in irascibili. Non aut quod est in appetitu sensitivo quod non sed sensibilem obiectum quod intellectibilem quo concupiscit et irascibilis sed potius in parte intellectiva. Ad Iulio de spiritu et anima dicit quod hae potentiae sunt irascibilem et concupiscibilem et rationale. Ad anima tamen corpori ministrat quod nulla potentia sensitiva per quod anima tamen quod secundum ratione dicit quod quo irascibilis et concupiscibilis sed in voluntate quae potentia est appetitus intellectivus. Contra quod Gregorius Nyssenus dicit quod irrationalis est ad duplicem